

криваха нѣщо ново, което ги зовѣше властно къмъ новъ животъ и нова вѣра.

Тия обновени хора още мѣлчеха и не свидетелствуваха за своето обновление, както то засвидетелствуваха актъорите и робите. Но всичко случило се ей-сега предъ тѣхните очи взе съвсемъ особенъ видъ и значение. Разкошните цвѣти, които красѣха пиршеството, изгубиха блѣсъка си и увѣхнаха. Знатните пурпуроносци се превърнаха въ нищожество. Величавиятъ и страшенъ кесаръ заприлича на простъ роботърговецъ, затъкнѣлъ отъ позорния си занаятъ. Вината, ястиетата и кадилниците издаваха смрадъ. И чувствуваше се разрушението и изтлѣнието на всичко, което преди минута изглеждаше като връхъ на хубостъ, разкошъ и изящество. По розовите мраморни стени и на скжия шаренъ подъ сякашъ изпъквали кървави петна. И всичко наоколо като да говорѣше на ясень езикъ: „Мани-Такелъ-Фаресъ“.

Въ внезапно настѫпилата тишина се чуха отмѣрени крачки на воини. Тѣ крачеха ритмично крачка следъ крачка и се приближаваха къмъ Амфилоха и другите християни, за да ги уловятъ и отведатъ въ тѣмница. И на тия, които вече чувствуваха въ сърдцата си огнените думи на новата вѣра, имъ се струваше, че чуватъ стѣплките на езичество, което завинаги се изгубва въ тѣмата на вѣковетѣ.

Въ залата влѣзоха нови роби и внесоха чаши съ прѣсноаночено вино и нови ястия. Пиршеството продължи. Факлитѣ както по-преди хвѣрляха треперлива червеникова свѣтлина на бѣло-розовите стени и на хубавите статуи на богове и кесари. Но нѣмаше вече прежното бживление. Нѣкой Неизвестенъ невидимо стоеше посрѣдъ пирующите и ги гледаше съ скърбенъ укоръ.

А задъ стената се чуваха все още отмѣрени крачки и заглушавани наполовина вѣзклициания:

— Христосъ, отиваме да свидетелствуваме за Тебе!

И сякашъ чуваха се вече стѣплките на християнството, което идѣше да вѣзвести „на Римъ и на свѣта“ за вѣздържествуването на Новия Заветъ. Сякашъ, че и воините стиваха тамъ, дето отиваха воденикътъ отъ тѣхъ палачовци, танцьорки и роби. И отдалечъ, заедно съ звуковете на стихващите отмѣрени крачки, сякашъ долитиха и тѣхните силни и мѣжествени гласове:

— Христосъ, идемъ да свидетелствуваме за Тебе!

Преведе: А. И. Дочковъ.